קו ישר

כאשר התקשר בני קירמאייר (העולם הזה 2.11.88) עם המערכת וביקש למצוא כתבה משנת 1956, שבה מדובר על מכירתו כת־נוק ברחם אמו, לא זכר איש במערכת כתבה כזו. היו שחשדו כי אין כלל כתבה כזו בנמצא, מכיוון שלא יתכן שבמרינת־ישראל של 1956 נמכר תינוק על־ידי מודעה בעיתון במחיר 880 לירות, וא״ש לא פצה פה ולא ציפצף. אולם למרבית הפלא נמצאה הכתבה, בדיוק כפי שבני קירמאייר אמר. הכתבה המקורית על מכירתו התפרסמה בגליון העולם הזה מתאריך 28.4.56.

בעוד אנו מתאוששים מהסיפור המוזר והמרגש

שער ״העולם הזה״ (25.2.70)
אפוטרופוס מטעם מישרד־הסעד

של הילד שנמכר לפני 32 שנה, התקבלה במע־ רכת בקשתו של פסיכולוג המשרת בצה״ל. הוא ביקש למצוא כתבה משנת 1970, המדברת על מכירת תינוק על־ידי הוריו.

מספרת אילנה אלון:

מי שלא האמין כי קיימת כתבה אחת כזו, הופתע מאוד כאשר התברר לו כי אמנם קיים עוד מיקרה, משנת 1970, שבו פירסמה מישפחה עניה מודעה בעיתון, ובה נאמר: ״לחינוך, תינוק ממיש־ פחה בריאה. אימוץ אפשרי. מיספר־טלפון...״ המו־ דעה התפרסמה בעיתונים היומיים כמה פעמים, והטלפון שאליו הופנו הקוראים היה גיספר־ הטלפון של עורך־דין תל־אביבי, שייצ: את המישפחה.

כתבת העולם הזה. שביקרה אצל ההורים ב־25 בפברואר 1970 שמעה מהם סיפור הדומה לזה של הוריו הביולוגיים של בני קירמאייר. ההורים, שנישאו בגיל 16, חיו בתנאי־מצוקה קשים. היו להם כבר שני ילדים, שגדלו אצל הסבתא. כאשר נכנסה האשה הצעירה להריון בפעם השלישית, נתפסו ליאוש. הם ידעו כי לעולם לא יוכלו לגדל שלושה ילדים ולקנות דירה. על כן החליטו למסור את התינוק ל״תינוך״.

״אני פוחד שמישרד־הסעד יכניס את הילד לאיזה מוסד, והוא יגדל כמו יתום,״ אמר האב, והצהיר כי אינו מתכוון לכסף, וכי אינו מוכן למ־ סור את התינוק לאימוץ, אלא לתינוך למשך שנ־ תיים. אם ישתפר מצבה של המישפחה, יחזיר אליו אז את בנו.

שלא כמו ב־1956, התערבה מרינת־ישראל ב־ 1970 בתהליך מסירת הילד, מיד עם פירסום הכ־ תבה והמודעות בעיתונות. מישרד־הסעד מינה לילד אפוטרופוס, והעניין הועבר לטיפולו של בית־המישפט. השופט יצחק שילה התבקש להח־ ליט מה דורשת טובת התינוק, ולבחור באחת מה־ מישפחות שהציעו לאמץ את התינוק. גם סכום־ הכסף בשנת 1970 היה שונה. האב ביקש תמורת ילדו 3000 לירות.

שני מיקרים

מאחר שענייני־אימוץ הם חסויים, לא ידוע להעולם הזה מה היה גורלו של התינוק שנמכר ב־1970. מה שברור הוא כי התינוק, כיום בן 18, התגייס לצה״ל ונתקל בקשיים נפשיים

הכתבה ב,,העולם הזה״ (25.2.70)
3000 לירות תמורת ילד

והסתגלותיים. הוא הופנה לפסיכולוג וסיפר לו את סיפורו.

גם הוא, כמו קירמאייר לפניו, שמע כי כתבה מלאה על מכירתו פורסמה בהעולם הזה, והפס־ כולוג הוא שפנה אלינו כדי לקבלה.

מכירת ילדים בישראל היא דבר נדיר ביותר, ועל כן היה זה מוזר וקשה להסבר מדוע הגיעו שתי הפניות הדומות כל־כך למערכת העולם הזה תוך שבוע אחד. האם יש משמעות כלשהי לתיז־ מון זה?

שלמה שפיר

מיכתבים

(המשך מעמוד 3)

מעורכנת של פרשיות־האהבים של אביה (שלא לדבר כבר על אפשרות הפוכה).

אריק קניג, חיפה

● ● ●

האסולינים מאלג׳יריה

על פזוריהם של האסולינים (״רחל המר־ חלת״, העולם הזה 2.11.88).

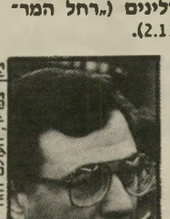
צלם: עפר שיבר, העולם הזה

לין

לשבט אסולין יש נציגים רבים לא רק בעיר־האורות פאריס, אלא גם בארץ. מבחינה זאת אנט פלאטו־שרון לבית אסולין איננה בור־ דה. גם ח״כ הליכוד אוריאל לין הוא אסולין במקורו ובספר־הטלפר־ נים של תל־אביב וגוש־ דן בלבד מצויים כמעט 300 אסולינים — מא־ סולין אביגדור, תושב חולון ועד אסולין תיקווה, תושבת ראשון לציון.

דוד סדלון, חולון

● ● ●

המיליארד הראשון

על התנהגותה של מיליארדרית ב־ תום ארוחה (״לארח מיליארדרית״, ״אנשים״, העולם הזה 2.11.88).

בשביל מה לגנות את המיליארדרית רוביי־ שטיין, על שלא טרחה לשלם עבור הארוחה רבת־ המשתתפים שאליה הוזמנה? הלא כך, כנראה, היא עשתה את המיליארד הראשון.

אילו היא היתה משלמת עבור כל ארוחה שאליה מזמינים אותה לא רק שלא היתה נשארת מיליארדרית, אלא אפילו לא היתה נהיית מיל־ יארדרית.

יגאל תדהר, והריה

● ● ●

פגישה במישרד־פירסום

על אישיותו של מאייר שערי אנשי־ השנה של העולם הזה (״איגרת־ העורך״, העולם הזה 2.11.88).

כאב לי לגלות, מעל דפי העולם הזה, כי רב ליף נפטר.

הכרתי את ליף לפני כעשר שנים, כאשר עבד כגרפיקאי במישרד־פירסום של מכרים שלי. ביקשתי ממנו לעזור לי לעצב לי כרטיס־ביקור, כשהאותיות והכרטיס יכטאו את האישיות שלי.

דב, שהיה טיפוס רגיש, קלט אותי בלא הרבה מילים, וכשבאתי בפעם השנייה למישרד, הראה לי סקיצה. בדיוק מה שרציתי.

...שוחחנו על עבודתו, על מגוריו ביפו והכיף לגור במקום כזה ואז אמרתי לו שאני לא מבינה כיצד אדם ברמה שלו לא הפך לאמיד.

זה, כנראה, היה המינוס של דב — הצניעות ואי־הרצון להתבלט.

מאז לא ראיתיו.

חבל שאדם נחמד כמוהו הלך מאיתנו ובגיל צעיר כל־כך.

יהי זיכרו ברוך. **גילה הראל,** תל־אביב

● ● ●

המזכ״ל, המנכ״ל והמזכיר

על קורותיו של ח״כ חדש (״חשבונות הח״כ החדש״, העולם הזה 26.10.88).

הנני מוצא לנכון להביע את פליאתי על הכת־ בה חסרת־הבסיס שפורסמה בהעולם הזה אודות החבר רענן כהן.

בתקופה המתוארת בכתבה, בראשית שנות ה־70, כיהנתי כיו״ר הנהלת בית־ברל ומשנת 1972 גם כמזכ״ל מיפל־ גת־העבודה ועל־פי זה מיסמכים שבידי אני יכול לקבוע:

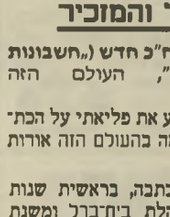
צלם: בן־ארי

ידלין

● כל המוסדות, ש־ נדקו את הטענות לגופן, כלפי רענן כהן, שימש כמזכיר בית־ברל, קבעו בצורה חד־משמעית ש־ אין כל בסיס לטענות ולהאשמות שהועלו כ־ נגדו.

● אין יסוד לסיפור שרענן כהן הודח או פוטר מבית־ברל. נהפוך הוא, מזכירות־הליישכה הח־ ליטה להטיל עליי, כמזכיר־המיפלגה, לפנות למנכ״ל בית־ברל דאז ולבקשו להימנע מנקיטת כל צעדים שהם העלולים לפגוע בזכויותיו ובסמ־ כויותיו של רענן כהן בבית־ברל, אחרי שנתגלע בינו לבין המנכ״ל ויכוח על מגמותיו הרעיוניות והפונקציונליות של המוסד ודרכי־הזיקה בינו לבין המיפלגה.

● בשנת 1972 החליטה מזכירות לישכת־ המיפלגה למנות את רענן כהן לתפקיד מנהל מחלקת־המיעוטים ובעיקבות מינוי זה הוא פרש מעבודתו בבית־ברל. **אהרון ידלין,** חצרים

● ● ●

רפול בעיקבות שאול

על המתרחש במישקו של ח״כ צומת, רפאל איתן (״אנשים״, העולם הזה 2.11.88).

העולם הזה הצליח, בקטע קצר אחד, של מדור אנשים, לפגוע בשלושה אנשים.

מדוע היה העולם הזה צריך לגלות ברבים את העובדה שרפול נתן לאחת מאתונות מישקו בתל־ ערשים את שמה של ח״כית נכבדה (שרה לשעבר!) ואחר־כך להוסיף חטא על פשע ולבשר לעם ישראל שלמעשה ציפו הכל שרפול יקרא לאותה אתון בשמה של ח״כית אחרת, נכבדה לא פחות (גם היא שרה לשעבר).

הנפגע השלישי הוא רפול עצמו. לדוגמה שהוא עוסק במתן שמות לאתונות, שעה שהוא, בדיוק

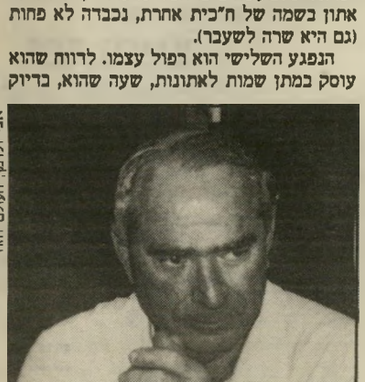
צלם: אבי ולדמן, העולם הזה

ח״כ איתן
מצא את המלוכה

כמו שאול בן־קיש, חיפש את האתונות, אבל מצא את המלוכה (בממשלת הימין והחרדים).

דליה לוין, תל־אביב

● ● ●

לך, תבין נשים

על הבחנותיה של שחקנית־קולנוע (״המודרנית מכולן״, ״קולנוע״, העו־ לם הזה 2.11.88).

נפלאה ממני גישתה של לינדה פיורנטינו, כו־ כבת־הקולנוע האמריקאית, שדרשה לקיים סצי־ נת־מין במקום על שולחן־האוכל, כפי שקבע התסריט, דווקא בגיגית של אמבטיה, אבל כאשר מדובר בללבוש חצאית־מיני, היא ממש נרתעת (״זה מפחיד אותי״).

לך, תבין נשים. **אפי מלצר,** רחובות

● ● ●

הרמב״ם מגיבעת־חיים

על תגובה לשאלה פרובוקטיבית (״מה הם אומרים״, העולם הזה 2.11.88).

איש גיבעת־חיים יצחק בן־אהרון צדק כאשר טרק את הטלפון למראיינת העולם הזה, הסבורה, כי בן־אהרון אחראי למפולת חברת העובדים ב־ 1988, מאחר שהיה מזכ״ל ההסתדרות לפני 17 שנים.

זה כמו להאשים את הרמב״ם בהצלחה של ש״ס 1988. **איתן בן־דוד,** תל־אביב

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לכתוב למערכת העולם הזה מתבקשים לדייק בכתובת המערכת: רחוב גורדון 3, תל־אביב, מיקוד — 63458.

בשעת הצורך ניתן גם למנות בטי־ לפון — 232262 (03), בפקסימילה — 972־3־245242. מיני 2009, ובטלקס — RMYM IL 341667.